

Publicerad 2024-05-09 09:21 av lundagatan

Döden, som är

döden är klättraren
på det kluvna repet
och den livlösa kroppen
som luften tog upp
i kläderna som slets sönder
från den intakta kroppen
förutom den vänstra foten
förutom den krossade skallen
slängd i en resväska.
tänk att de inte låter henne se
döden som är vännen
den lilla cystan
fröet i hjärnans rot.
ögonen kan inte se från sina sidor
hur kroppen tröttnar men blir kvar
under några långsamma år.
drick inte alkoholen.
doktorn, när ska jag dö?
döden som är fadern
några dagar innan
hon såg honom dö i drömmen
hon såg sin man
falla från det höga trädet
och om mannen är fadern
och om berget är trädet
är dessa saker outplånliga.
döden som är kvinnan
dricker den klara kalla vätskan
dricker den klara kalla vätskan som är lut.
köttet från det maskuppätta ansiktet
musklerna i magen
tre veckor vid liv
och han
som lever
som hör
dessa livsberättelser
den där bojen i vattnet som markerar
denna fix av deras existens
genom detta

dess frånvaro
där han kommer
för att drömma om dem
som hon hade drömt om honom.
liksom vi alla
måste resa oss upp i drömmar
för att kunna gå sinsemellan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lundagatan med Poeter.se id #231655 innehar upphovsrätten